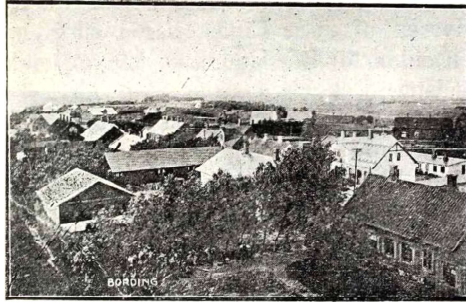

L. HØJMARK:

BORDING STATIONSBY

ORDET »Stationsby« er et ret ubestemt Begreb med Hensyn til de nævnte Byers Størrelse. Det omfatter Byer, der, hvad Indbyggertal angaar, rangerer med mindre Købstæder og ned til de allermindste med nogle faa Huse, men alle med det fælles Særkende, at det er Jernbanestationen, der har givet Stødet til deres Fremkomst, og at det er et Centrum for deres nærmeste Omegn.

Det er en ret interessant Kendsgerning, at Købstæderne, naar en Jernbanelinie, der berører dem, skal føres igennem, tit giver betydelige Bidrag til deres Anlæg, skønt der ved hver Station som Regel opvokser en lille Konkurrent, Stationsbyen. Omegnens Beboere afgør jo dér største Delen af deres Indkøb, da der købes tilvisse lige saa billigt som i Købstaden. Man skulde jo synes, at denne Hjemmehandel maatte være til Skade for Byerne; thi hvad der sælges det ene Sted, sælges ikke det andet.

Bording Sogn er beliggende i det store Hammerum Herred, der er 23 □ Mil og paa Størrelse med Lolland. Da Herredet indeholdt store Hedestrækninger, var det forholdsvis let for Smaafolk at komme i Vej her, saa der paa sine Steder var megen Fattigdom, og Herredet kaldtes for Spøg »Jammerfuld Herred«, vel mest af udenherreds boende. Nu er forøvrigt Jammeren forbi, og Folkene her bærer Hovedet lige saa højt som de gør andre Steder i Landet, og endnu er der det Gode her, at en ung Mand, som er dygtig og sparsommelig, let kan tjene saa meget, at han kan komme i en selvstændig Stilling.

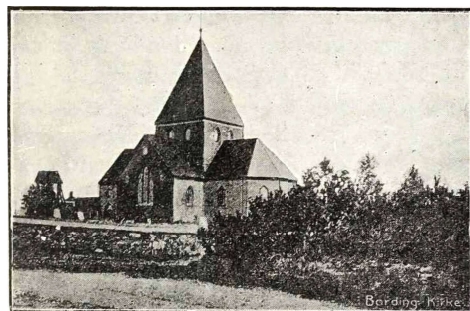
Her i Herredet var den saakaldte Bindeegn, hvor alle strikkede, baade Unge og Gamle, baade Mænd og Kvinder, og Nedskriveren af disse Linier har i sit Hjemsohn set Sognefogden sidde for Bordenden og bruge Strikkepindene som den Bedste. Det var gammel Skik der i Gaarden, at man skulde strikke saa meget hver Vinter, saa de strikkede Uldvarer kunde indbringe Pengene til Skatten. Nu er Binderiet og Bindestuens Saga forlængst ude. Folk har kastet sig over Landbruget, og ved nyere Dyrkningsmaader opnaaet mere end at fordoble deres Kvægbesætninger. Landbruget lønner sig nu bedre end Uldbindingen, om end denne var god i sin Tid.

— — — — —
Bording Sogn er det østligste i Hammerum Herred, det har tidligere hørt til Ginding Herred, og den sydøstlige Del af det har i sin Tid hørt under Skanderborg Amt. Sognet udgøres for største Delen af den saakaldte Bording Bakkeø, der som Navnet antyder bugter sig i Bakke, Dal. Paa Bakkeøerne er der mange Steder Lerunderlag, ligesom der ogsaa findes Mergel, hvilket savnes paa de store Hedeflader, og Mergel er som bekendt en Nødvendighed, naar der skal være Tale om Hedeopdyrkning. Bording Sogn har saaledes Betingelser for, at Heden kan tages ind til Opdyrkning, og dette er sket i en Udstrækning, som Fædrene ikke drømte om. Den som møder med Arbejdslyst og Kraft, Flid og Nøjsomhed kan endnu bryde sig en Bane paa Heden; men disse gode Egenskaber maa ogsaa til, om der skal komme noget ud af det. Der maa hænges i fra Morgen til Aften og undertiden lidt af Natten med. En Hedeopdyrker, der begyndte paa den brune Hede, hvor der ikke var et grønt Straa; men som nu sidder i sin pæne nybyggede Gaard som Medlem af Sogneraadet, fortæller os, at da det rigtig gik løs med Sliddet, var det hans daglige Sorg, at Nætterne var alt for lange.

Bording Sogn er over 2 □ Mil stort, og det strækker sig i en Længde af 4 Mil fra nordvest til sydøst, fra det nydannede Grove Sogn i Ginding Herred til Tem Sogn i Skanderborg Amt, Den sydøstlige Del af Sognet har i ældre Tid hørt til Skanderborg Amt, men hører nu sammen med den øvrige Del af Sognet til Ringkjøbing Amt.

I Midten af Sognet laa indtil Slutningen af forrige Aarhundrede den lille, lave kullede Kirke, opført af hug-

gen Granit. Dog havde man i det øverste af den vestre Gavl benyttet almindelige smaa ubanede Kampesten, som man finder dem paa Markerne. Man kunde, naar man saa det, ikke undgaa den Tanke, at det var blevet Kirke-

Bording Kirke.

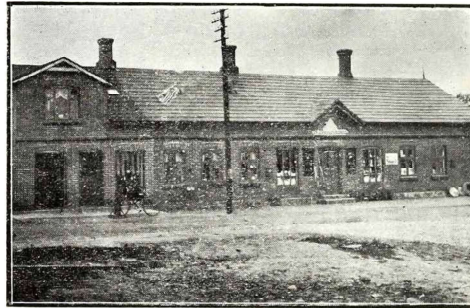
byggerne for dyrt og uoverkommeligt at skaffe de hugne Granitkvadre, og saa har de til sidst maattet tage til Takke med det Byggemateriale, Naturen tilbød dem i rigeligt Maal. Noget lignende

var det med Taget, kun Kirkens Kor havde Blytag, Højkirken blot Tagsten. Kirkeklokken, der hænger i et Stil-lads udenfor Kirken, er fra 1488 og er helliget til Jomfru Marie. I Slutningen af forrige Aarhundrede blev Kirken, der var alt for lille og brøstfældig, revent ned, og en ny anseelig Korskirke opbygget i Stedet. I Sognets sydøstlige Del blev der i 1893—94 opført en Filialkirke, der betjenes af Sognepræsten i Bording. Kirken blev opført paa en Plads, hvor der tidligere havde staaet en Kirke. Gamle Folk kan endnu huske, at der stod Levninger af de gamle Mure.

Af større Gaarde i Sognet kan nævnes Munklinde, Nørlund og Rønkilde. Sidstnævnte ligger i den sydøstlige Del af Sognet og har sikkert sit Navn efter et Væld eller en Kilde, som udspringer østen for Gaarden, og som er den første Begyndelse til Karup Aa, der her har sit Udspring. Denne Gaard er nu udstykket, saa den udgør en hel By. Paa denne ene Gaards Jorder lever nu 11 Familier.

I Bodholt, hvor Stationsbyen er beliggende, finder noget lignende Sted. Gamle Folk kunde for nogle og tredive Aar siden fortælle om den Tid, da Bodholt bestod af tre Gaarde. Nu er der i Bodholt 33 Beboelser foruden de, der hører til Stationsbyen, et talende Vidnesbyrd om, hvad et Hedesogn kan blive til, naar flittige og nøjsomme Mennesker tager fat. I Bodholt findes ikke mere Hede,

alt er opdyrket. Selvfølgelig levede man her i Fortiden under smaa og trange Forhold og hjalp sig i Hovedsagen med, hvad man selv avlede og frembragte. Langt havde man efter alt, hvad der skulde hentes ude fra. Skulde man have Læge, maatte han hentes enten i Holstebro eller Viborg, og det var ingen Spøg med den Tids daarlige Veje, der tidt blot bestod af et Spor gennem Heden. Bording Sogn fik først indgrøftede Veje i Halvtredserne; det var en Præst ved Navn Henriksen, der gennemførte denne Reform, ligesom han i meget Andet tog sig af kommunale Sager. Man kunde endnu for faa Aar siden finde de gamle Veje i Heden, Snese af Spor løb ved Siden af hinanden, blev et for fuldt af Huller og Slag, dannede man uden videre et nyt ved Siden af det gamle.

N. Henriksens Kolonialforretning.

Omkring ved 1850 kom Aarhus—Ringkjøbing Landevej igennem Bording. Den kom som et Bud fra en fjernere og større Verden, og Folk saa undrende paa, hvorledes man opfyldte Dale og gennemgravede Bakker. En gammel Mand saa tvivlende paa det hele og udbrød i fast Overbevisning: „Di faar en missæl aaller igjennemel“. Men den kom „igjennemel“ og senere det som større var, Jernbanen.

Banen fra Silkeborg til Herning blev gennemført 1877, og det var først bestemt, at der skulde være Station i Ravnholt, Bording Sogn. Beboerne i Nabobyen Bodholt under Førerskab af Købmand J. C. Nielsen gjorde alt for at faa Stationen flyttet dertil, og der begyndte en lang og bitter Krig, hvis Eftervirkninger sporedes gennem flere Aar. Det kan ikke nægtes, at Ravnholt var den mest passende Plads. Alligevel sejrede de i Bodholt, de blev ivrigt støttede af Beboerne i Guldforhoved, hvor de i Gaardejer J. Darling havde en dygtig Pennefører. Sejren

var dog af en nogen tvivlsom Beskaffenhed. De vandt — Æren; men Stationen mistede de, i det mindste for en Tid, for det blev bestemt, at dersom der skulde ske Forandring med Hensyn til Pladsen for Stationen, saa maatte de lade sig nøje med en Holdeplads. Det gik dem som Ræven, der fik Anden, men mistede Halen; det, de vandt i den ene Ende, tabte de i den anden.

Holdepladsen havde blot Betydning for Post- og Persontrafikken, Gods kunde hverken inlades eller afsættes, og eftersom Tiden skred frem, følte dette mere og mere som en Ulempe. Nu tog man fat med Andragender til Ministerium og Rigsdag. Man fulgte Eksemplet fra Enken og den uretfærdige Dommer. Hvert Aar indgaves et nyt Andragende med de samme Navne, og endelig 1888 kronedes Ihærdigheden med Held, og Bording Holdeplads blev ophøjet til Station. Senere er den med flere mindre Stationer bleven degraderet til Holdeplads; men dette har ingen Indflydelse paa Godstrafikken.

Saalænge der kun var Holdeplads, var der ikke Spor af By. En gammel Kone, Kirsten Pisk (Forvanskning af Bitsch), som boede i et lille Hus nær ved Holdepladsen, gik omkring og solgte Hvedebrød, hun var den eneste Forretningsdrivende der paa Stedet. J.C. Niensens Købmandsgaard laa et Stykke derfra. Banen havde saaledes ikke ført stort med sig ud over, hvad man havde før; man havde faaet nok saa let Adgang til at komme til Byen, det var i Grunden det Hele.

Samme Aar Holdepladsen blev Station, byggedes Bording Andelsmejeri, og disse to, Stationen og Mejeriet, var det, der gav Stødet til Stationsbyens Fremvækst. Hvilken af de to, der har størst Del deri, skal vi lade være usagt. Maatte der gøres et stort Arbejde for at faa Station, saa maa det ogsaa siges, at Mejeriet heller ikke kom af sig selv. Folk havde nok hørt og læst om Andelsmejerier, hvordan alle Folks Smør skulde kærnes i een Kærne, ja, de var endog trængt ind i Hammerum Herred; men at det kunde gaa i det fattige Bording Sogn, det nærede man en stor Tvivl om. Flere af de mest fremskuende Mænd lagde sig dog i Selen for Sagen. Der blev holdt Møder og snakket frem og tilbage om Tingen, naar man syntes, man var nærest ved det, var man pludselig længst fra det. Men alt paa Jord faar en Ende, og det fik ogsaa disse

Forhandlinger. Endelig var der indtegnetsaa mange Andels-
havere, at man besluttede sig til at opføre Mejeriet. En
Bestyrelse blev valgt, denne laante 9000 Kr., og for denne
ingenlunde store Kapital opførtes det første Mejeri. Det
var lille og uanseligt i det ydre. Man begyndte med tre
Mælkekuskc, nu er der 17. Den første Vinter havde man
en Tid lang ikke over 1600 Pd. Mælk daglig, nu har man
ikke under 16000 Pd.

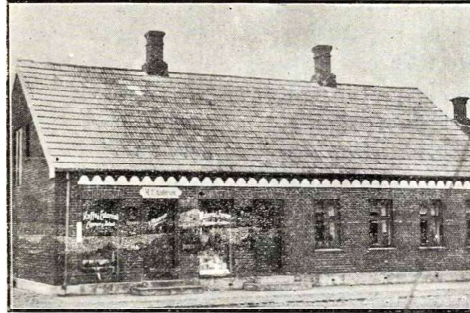
Dette først byggede Mejeri blev med Tiden for lille,
og 1906 blev der bygget et nyt og fuldstændig tidsvarende,
det kostede i et og alt sine 40000 Kr., og det behandler
ca. 5½ Million Pd. Mælk aarlig. Poul Poulsen, Rønkilde-
gaard, er Formand for Mejeriets Bestyrelse, og Kristen
Kristensen, Rønholm, er Kasserer.

I. M. Nielsens
Kolonial-, Manufaktur- & Isenkramforretning.

Mejeriet har nu i 27 Aar gaaet sin rolige Gang under
sin dygtige Bestyrer Chr. S. Christensen, der er en Gaard-
mandssøn fra Give og har faaet sin teoretiske Uddannelse
paa Ladelund. Det er ingen let Sag at tjene saa mange;
men Christensen har forstaaet gennem de mange Aar at
sætte sig fast i sin Stilling, og de mange Diplomer, der
pryder Væggene i hans Hjem, vidner om, at det af ham
lavede Smør har formaaet at hævde sin Plads paa Udstil-
lingen.

Overgangen til det nyere Landbrug med Leveringen af Mælk til Mejeriet havde til Følge, at Folks Leve maade og Levevis forandre des. Man hentede nu mere end tidligere Føden ved Købmanden, og de gode Tider

M. P. Andersens
Kolonial- & Materialforretning.

bragte flere Penge ind end før, saa der blev Raad til at ofre mere paa Hjemmenes Udstyrelse. De omdannedes lidt efter lidt i Retning af mere Skønhed og Hygge — Det øgede — Forbrug baade i den ene og anden Retning gjorde, at der blev Trang til flere Købmand og andre Forretningsfolk, der ogsaa kom Tid efter anden eftersom der var Trang til dem. Nu har Byen 4 Kolonialhandlere, 2 Manufakturhandlere og en Isenkræmmer, der desuden har Bog- og Papirhandel. Endvidere er der 2 Slagtere, en Bager, en Træhandler, en Skræder, en Møbelsnedker, der har Møbelmagasin, en Sadelmager, 2 Cyklehandlere, en Skomager, en Marskandiser, 2 Vognmænd, en Maler, en Murmester, der beskæftiger flere Svende. Det er hvad Omegnens Behov for Tiden kræver og heller ikke mere, saa Forholdene maa siges at være sunde og gode. Opsvinget viste sig ogsaa i en stærk forøget Trafik ved Bording St., hvori der særlig de sidste tre Aar har været en stærk Stigning, der hænger sammen med Egnens Opkomst og er forårsaget af denne. De transportable Mergelbaner har givet en lettere Adgang til at faa Mergel, end som tidligere selv møjsommelig at hente den frem af Jordens Skød, hvilket var et besværligt Arbejde, og som med de nuværende høje Arbejdspriser vilde falde særlig dyrt ud. Den dyre Arbejdskraft har bevirket, at Maskindriften tages stærkere i Brug. Bortsendelsen af Tørv som Brænde fra de store Statsplantager har ogsaa stærkt forøget Trafikken og vil i Fremtiden faa større og større Betydning. Land-

brugets Fremgang har ført med sig, at der nu holdes langt større Kreaturbesætninger, saa der sælges og bortsendes langt flere Kreaturer end før.

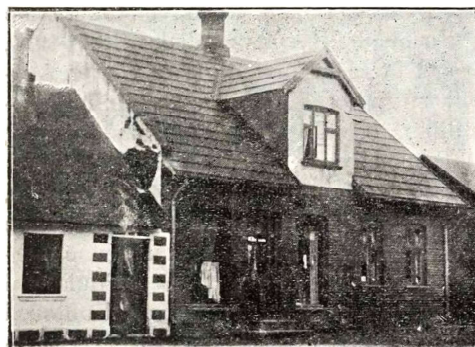
I samme Grad, som Stationstrafikken er taget til, har ogsaa Postvæsenet udvidet sig. Fra først af udgik der kun een Landpost fra Stationen, han havde saa bestemte Aflægningssteder, hvor de nærmest boende afhentede deres Postsager. Nu udgaar der tre gaaende og een kørende Landpost, denne sidste har ogsaa sin Tur at gaa, naar han kommer til Vejende. Tillige fører han Postsager til to gaaende Bude. Den Post, der saaledes fra først af besørgetes af eet Bud, giver nu Arbejde til 6, men nu er der jo ogsaa direkte Ombæring, saa hver Mand faar sin Post ind ad Døren, og Tallet paa Breve og Aviser er naturligvis steget i Forhold til den øvrige Fremgang.

Den, der begyndte først i Stationsbyen var Bager G. Müller. Han er født i København 1851 med et ægte Københavnerhumør og lærte Bageriet i sin Fødeby. Efter at være udlært kom han til Lübeck og gennemrejste paa Fagets Vegne Tyskland paa kryds og tværs. Han begyndte i Bording 1890. Fire Bagere havde den ene efter den anden før ham begyndt Forretning; men det var blevet ved Begyndelsen og havde ikke kunnet gaa, saa Udsigterne var ikke særlig lyse. Men Müller tog fat med godt Humør og trøstigt Mod, hans Hustru stod ham troelig bi, og det gik; i Førstningen rigtignok kun smaat, saa der i en Uge kun solgtes 36 Rugbrød. Først kørte han Rugbrød ud til Forhandlerne paa en Trillebør, senere fik han en almindelig Trækvogn. Nu har han selv Køretøj og bager ca. 30 Tdr. Rug om Ugen, ligesom ogsaa Salget af Hvedebrød er vokset i samme Forhold. Et Par Konkurrenter har han haft; men de er flyttede bort igen, saa han nu er ene paa Pladsen. Hans Søn er hjemme og hjælper ham.

Byen har en Borger- og Haandværkerforening, der sørger for Afholdelse af Foredrag og Oplæsninger, ogsaa tager den sig af mere materielle Sager. Den har saaledes gjort sig fortjent ved Anlægget af et Acetylgasværk, saa Byen har nu Gadebelysning i de mørke Aftener, hvilket maa regnes for et stort Gode, da Kloak- og Afløbsforhold befinder sig paa et meget primitivt Standpunkt, om der overhovedet kan være Tale om Standpunkt i en Sag, hvori der intet er udrettet. Man maa haabe, at Sogneraadet i

en nær Fremtid vil tage sig af dette Forhold med Velvilje. Byen svarer et ret betydeligt Beløb i Skat og er berettiget til at vente, at denne Fordring fyldestgøres, hvad saa meget lettere kan ske, da Terrainet ingen Hindringer lægger i Vejen, idet der er godt Fald. Iøvrigt maa det indrømmes, at Nabo-Stationsbyen Ikast har været mindst lige saa ringe stillet som Bording i saa Henseende. Fælles Skade er fælles Trøst, siger man, men det er nu alligevel en daarlig Trøst. Mejeribestyrer Christensen er Borgerforeningens Formand.

Sognets Skolevæsen afgiver et godt Vidnesbyrd for Befolkningens Tilvækst. For fyrretyve Aar siden havde Sognet kun to fast ansatte Lærere, der hver underviste i

N. Hyldgaards Manufakturforretning.

to Skoler. Saa var der desuden en Biskole, hvor en Mand læste med Børnene to Dage om Ugen; ingen af Sognets Børn fik mere end to Dages Undervisning ugentlig. Børnene fra Overjulianehede og Engesvanghus i det

daværende Kragelund, nu Engesvang Sogn, søgte ogsaa Skole i Bodholt. Senere blev disse Børn dog henviste til deres eget Sogn; men nu har Bording Sogn 8 Skoler, hver med sin Lærer, og der er grundet Udsigt til, at den niende Lærer snart vil blive nødvendig.

Stationsbyens Børn søgte fra først af den gamle Bodholt Skole, der laa ude paa Marken sydøst for Byen. Aar 1900 skete en Omordning af Sognets Skolevæsen, hvorved Stationsbyens Børn blev henlagt til den nybyggede Skole i Ravnholt, hvad der var almindelig Misfornøjelse med, da de saa fik ikke saa lidt længere Skolevej end før. Denne Ordning varede saa til 1907, der foretoges da en ny Ordning, og Bodholt Skole blev flyttet op til Landevejen øst for Stationsbyen. En Del af Børnene derfra kom nu igen

til Bodholt Skole; men fra den Del af Byen, der laa nord for Byen, skulde de vedblivende søge Ravnholt Skole. Ved Imødekommenhed fra Lærerens og Sogneraadets Side fik de dog Lov til at søge Bodholt Skole, saavidt der var Plads. Nu i Aar 1916 er de endelig alle bleven henlagt til Bodholt Skole. Her er Børnetallet nu over 80, saa der i en nær Fremtid maa gøres noget, hvilket rimeligvis vil have til Følge, at der bygges en Forskole eller ansættes en Andenlærer.

Da Indre Mission er den fremherskende religiøse Retning paa Egnen, har Byen siden 1902 haft et Missionshus, hvor der afholdes gudelige Forsamlinger, holdes Børnegudstjeneste osv.

Længe manglede Byen et Lokale til større Møder med almindelig borgeligt Formaal. Herpaa raadedes Bod i 1914, idet der da blev bygget et rart Forsamlingshus. Her holdes Foredrag og Oplæsning, et Skuespillerselskab har endogsaa givet Forestilling, og Bording Husmandsforening afholdt i Fjor en meget vellykket Udstilling her.

Bording Sparekasse har ogsaa Kontor i Stationsbyen, dette Pengeinstitut blev oprettet d. 21. August 1870. Som særlig virksomme ved Kassens Oprettelse kan nævnes daværende Sognefoged S. Nedergaard og Lærer Poulsen i Bording. Kassen begyndte smaat, den havde Kontor i Bording Kirkeby, aaben hveranden Tirsdag. Efter at Stationsbyen vandt frem, blev Sparekassen flyttet hertil, og den fik Kontordag hver Tirsdag. Ved sidste Regnskabsopgørelse viste det sig, at Sparernes Tilgodehavende var 202410 Kr. og at Reservefonden udgjorde 16237 Kr. Af Midlerne var 78550 Kr. anbragte som Udlaan i faste Ejendomme, og 122893 Kr. var udlaant mod Selvskyldnerkavtion. Kassen har ført en rolig og stille Tilværelse uden større Rystelser, og Bestyrelsen har altid optraadt saa lempelig og humant overfor Debitorer, der var i Bagstand, som Kassens Tarv paa nogen Maade kunde tillade.

Gaardejer H. Peder Iversen af Guldforhoved er Bestyrelsens Formand. Partikulier Morten P. Kristensen i Bodholt har siddet i Bestyrelsen i ca. 40 Aar, deraf den meste Tid som Formand.

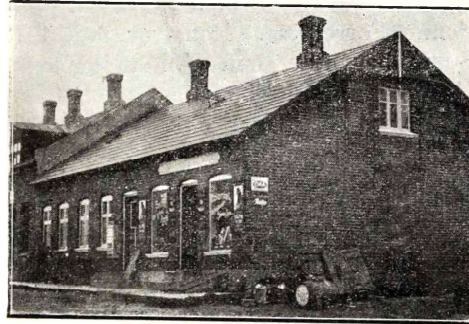
Ved Aarhundredets Begyndelse blev en Distriktsjordemoder ansat i Byen, og hos Mejeribestyrelsen Christensen er der Udsalg af Medicin.

Telefoncentral har man haft i flere Aar, saa man ogsaa i denne Henseende har nem Forbindelse med Omverdenen.

Fra ældre Tid holdtes der et Efteraarsmarked i Kristianshede, dette blev flyttet til Stationsbyen, der nu baade har et For- og Efteraarsmarked.

Byen har nu 46—50 Huse og havde ved sidste Folketælling ca. 250 Indbyggere.

Til Slutning kunde vi have Lyst til at omtale Byens Beværtningsforhold. Da den gamle Landvejskro i Hestlund blev ned-

N. P. Larsens Kolonialforretning.

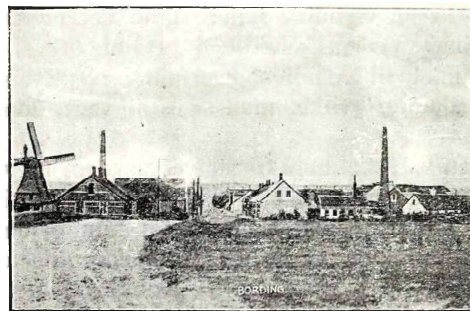
lagt, flyttede Ejeren sin Bevilling til Stationsbyen, og her blev nu bygget en Gæstgivergaard, senere kom der ogsaa en Afholdsbeværtning. Ved et Ejerskifte i 1914 blev Gæstgivergaarden omdannet til Afholdsbeværtning, og Byen stod nu med to saadanne, hvilket maa siges at være den ene for meget.

Da Omdannelsen var sket med Gæstgivergaarden, blev det et temmelig almindeligt Ønske, at Byens Købmænd vilde nedlægge deres Spiritushandel, saa man kunde faa „rent Land“. Særlig Medlemmerne af Afholdsforeningen „Blaa Kors“ var ivrige for Sagen. De tre Købmænd, der handlede med Spiritus, gik ind paa at nedlægge Handelen. Det følte snart som et Gode, at Spiritussen var kørt ud af Byen. Lørdag Aftnerne, da der før havde været en Del Støjen og Stimen, blev nu rolige og fredelige som de andre Affener.

Herligheden varede desværre ikke længe. En Købmand i Sognet solgte sin Forretning, men beholdt Bevillingen til Spiritushandel og aabnede en saadan i Stationsbyen, hvortil han flyttede. Arbejdet der var gjort for at skaffe „rent Land“, var nu spildt; men derved var intet at gøre, Manden stod i sin lovlige Ret. De, som ikke ynder Spiritus, kunde trøste sig med at mene og sige, at

„Loven hun er slet“, og saa forresten arbejde for en ny og bedre Lov, der giver Kommunerne Ret til selv at afgøre, om de vil taale Spiritushandel inden for deres Grænser eller ikke.

Købmand Jacob Martin Nielsen er født i Bodholt d. 12. Maj 1872. Hans Fader var den et Par Gange førnævnte J. C. Nielsen, der med Rette bør omtales sammen med denne Forretning. Han var født i Ravnholt i Bording Sogn, begyndte som Uldhandler og gik med Pakken i København, hvor han tjente gode Penge, dem han forstod at passe paa. Naar han var hjemme drev han Handel med Kolonialvarer, hvoraf han havde et mindre Lager hjemme hos sin Fader. Som den Forretningsmand han var, bar han Varer i en Pose op til Kirkebyen for at gøre Omsætning. Papir til Indpakning og den Slags Smaating var der ikke Tale om. Kunden fik sine Bønner og brune Kandissukker i et medbragt Tørklæde. Senere købte han det nuværende Højgaard nord for Bording Station, og her drev han i mange Aar en betydelig Købmandshandel, som han 1888 flyttede til en nybygget Gaard ved Stationen.

Parti fra Bording.

Aar 1900 overtog ovennævnte Søn Forretningen, han havde i Førstningen nogle Vanskeligheder: men disse overvandt ved Flid og Paa-passelighed, saa Forretningen nu gaar sin rolige, gode Gang. Den har Kunder, som

har handlet der i over fyrretyve Aar, et talende Vidnesbyrd om, at de har følt sig tilfredse.

Købmand Niels Henriksen er født i Tem d. 8. April 1866. Han lærte oprindeligt at lave Træsko og ernærede sig ved dette Arbejde i 17 Aar. I 1899 blev han Uddeler og Bestyrer i Brugsforeningen i Pederstrup—Vinderslev Sogn. Her var han i 8 Aar og samlede sig en mindre Kapital. Handelen med Træsko var hans egen, og hans Kone arbejdede med Franskvadsk. Under hans dygtige

Bestyrelse gik Brugsforeningen frem fra en aarlig Om-sætning af 11000 Kr. til 27000 Kr. og fik i den Tid sin egen Bygning. Det var alligevel en mindre sikker Stilling og Henriksen længtes efter at komme til at handle for sig selv, i Stedet for at tjene Penge til andre, og en Lejlighed tilbød sig, da Bording Brugsforening ophørte at bestaa. Han købte da Foreningens Bygning og begyndte Forretning for egen Regning. Han fik en fast og solid Kundekreds i den opløste Brugsforenings Medlemmer, og denne Kreds har jævnt udvidet sig, saa hans Forretning vel nok er Byens største, under alle Omstændigheder er han dens største Skatteyder.

Købmand N. P. Larsen er født i Løkken i Vendsyssel. Han er oplært ved Handelen og aabnede sin Forretning i Stationsbyen i Februar 1909. Forretningen har stadig udvidet sig, og i indeværende Aar oprettede han en Filial i Hølund i Vrads Sogn. Forretningen her gaar særlig godt under Ledelse af Henrik Ernst, en flin kung Mand, der har lært Handelen hos Larsen.

Mads Peder Andersen er den yngste af Byens Købmænd. Han er født i Bording den 30. Novbr. 1888, og lærte Handelen hos Cand. pharm. Kjær i Herning. Han begyndte sin Forretning i Bording 1912 med Kolonial-, Material- og Farvehandel. Der var Trang til en saadan Forretning, og den gaar godt fremad under sin fremadstræbende og energiske Leder.

Manufakturhandler Niels Hyldgaard er født i Ikast d. 20. Juni 1862. Han var til at begynde med Landmand og havde en Gaard i Hestlund; efter at have solgt Gaarden flyttede han til Stationsbyen, hvor han begyndte sin Forretning i 1908. Han driver ogsaa Handel med Herreekvi-pering, og efter alt hvad man kan skønne gaar Forretningen rigtig godt.

KENDTE NAVNE OG DATOER.

H. J. C. Nielsen
Købmand.

L. Højmark
pens. Lærer.

G. Müller
Købmand.

H. J. C. Nielsen, forhv. Købmand, f. 1837 i Ravnholt, Bording Sogn, † 1909 i Bodholt, Bording St., etabl. i 1858 i Ravnholt, derefter i Bodholt 1876. Sparekassemedlem og Sogneraadsformand.

Laurits Højmark, pens. Lærer, f. 1845 i Skjern, tog Lærereksamen med 1. Karakter paa Jelling Seminarium 1868, været Medarbejder ved Vendsyssel Tidende fra Bladets Oprettelse til 1878 og ved Thomas Niensens „Vejle Amts Folkeblad“ og „Herning Folkeblad“ fra 1880 og til hans Død. Medlem af Bording Sparekasses Bestyrelse 1880—89, Medlem af Bestyrelsen for Bording Andelsmejeri 1888—94.

G. Müller, Bagemester, f. 1851 i København, uddannet i København, derefter arbejdet i 21 Aar i forskellige tyske Byer. Etabl. 1890 i Bording, og Forretningen er i stærk Fremgang.

N. Hylgaard, Manufakturhandler, f. 1862 i Ikast, oprindelig Landmand i Ikast og Bording. Etabl. 1908, driver den største Manufaktur- & Herreekviperingsforretning, og denne er i Aarenes Løb arbejdet stærkt frem.

Jul. Alslev, Stationsforstander, f. 1864 i Skjødstrup Mølle, først i Handelslære, derefter ved Statsbanerne, i 1904 Stationsmester i Vanløse, 1912 til Bjerregrad og 1913 til Bording.

N. Hyldgaard
Manufakturhandler.

Alslev
Stationsforstander.

Henriksen
Købmand.

N. Henriksen, Købmand, f. 1866 i Virklund (Them S.) Træskomager fra 1882—99, Uddeler i Pederstrup Brugsforening pr. Kjellerup fra 1899—1908, Købmand i Bording St. fra 1908; driver Kolonial, Isenkram, Produkt, Granit, Cement og Kunstgødning. Formand for Bording Sogns Hjelpekasse fra 1911, Formand for Midtjysk Handelsforening fra 1914.

I. M. Nielsen, Købmand, f. 1873 i Bodholt, Bording, lært hos J. C. Nielsen. Overtog Forretningen efter Faderen i 1903, og Forretningen er Byens ældste og omfatter Kolonial, Material og Isenkram.

N. P. Larsen, Købmand, uddannet hos St. Steensen, Aalborg.

M. P. Andersen, Købmand, f. 1888 i Bording, lært hos cand. pharm. H. P. Kjær, Herning, og derefter i forskellige Forretninger, Viborg, Lemvig og Ringsted. Etabl. 1912, driver Colonial, Material og Farvehandel.

I. M. Nielsen
Købmand.

N. P. Larsen
Købmand.

Andersen
Købmand.

